

Helga Zepp-LaRouche ved Den Internationale Fredskoalitions møde nr. 38

Ikke korrekturlæst.

Helga Zepp-LaRouche ved Den Internationale Fredskoalitions møde nr. 38

23. februar 2024 (EIRNS)-{Transkribering af Helga Zepp-LaRouches bemærkninger ved mødet den 23. februar 2024 i Den Internationale Fredskoalition (IPC).}

ANASTASIA BATTLE: Hej og velkommen, alle sammen. Dette er Den Internationale Fredskoalition; det er det 38. møde i træk, vi har holdt. Tak, fordi I er med os i dag. Vi har en række initiativer; især Oase-planen, som fremlægges som et meget vigtigt tiltag for at gribe ind i den proces, der foregår i verden lige nu med Israel og Palæstina. Vi er nødt til at have et positivt udsyn og begynde at flytte tingene væk fra bare at sige, at vi skal stoppe volden, men hvordan skal vi afslutte krigen for stedse i denne region? Det er virkelig et vigtigt koncept for os at understrege her i dag.

Vi kommer til at have en række talere og rapporter i dag. Vi har et møde på vej i Detroit, som jeg skal deltage i. Den professor, jeg arbejder sammen med, vil være der i dag. Hun skal også give en præsentation af, hvad de laver på Wayne State University [i Detroit]. Der sker en hel del lige nu i Dearborn-Detroit-området, som det bliver sjovt at fortælle jer om, og som er meget vigtigt.

Med det vil jeg give ordet videre til Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet og initiativtager til International Peace Coalition. Fortsæt venligst, Helga.

HELGA ZEPP-LAROUICHE: Mange tak. Først og fremmest vil jeg gerne hilse på jer alle og takke jer for jeres vedholdende indsats, som er meget vigtig og nødvendig. Vi ser stadig en dramatisk optrapning, faktisk til Tredje Verdenskrig, og en dramatisk optrapning af den forfærdelige situation i Gaza. Men man skal også være opmærksom på, at vi i øjeblikket oplever et meget dramatisk skift i den internationale situation, hvor det Globale Syd i stigende grad er i total opposition til et lille mindretal i det Globale Nord eller det kollektive Vesten. Et sted, hvor dette blev meget tydeligt, var på det nylige møde mellem G20-udenrigsministrene i Brasilien, hvor de ikke var i stand til at nå frem til en fælles erklæring af den meget enkle grund, at der var fuldstændig uenighed om de to spørgsmål om krig, både i Ukraine og i Gaza. For i tilfældet med Gaza var det især den sydafrikanske og brasilianske position, der ønskede at have en formulering i erklæringen om, at der foregik folkedrab i Gaza, hvilket USA, Storbritannien, Tyskland og andre naturligvis var voldsomt imod. Så i sidste ende var der ingen fælles erklæring, og det er typisk for den voksende splittelse i verdensopinionen om, hvordan man skal bedømme disse konflikter.

I mellemtiden har flere latinamerikanske ambassadører afbrudt de diplomatiske forbindelser med Israel, og i tirsdags [20. februar] blev den resolution om situationen i Gaza, som Algeriet havde fremlagt i FN's Sikkerhedsråd, afvist med stemmerne 13 mod 2, hvor USA nedlagde veto, og Storbritannien undlod at stemme. Så dette er typisk for den aktuelle dysfunktion i FN's Sikkerhedsråd som det sted, hvor orden skal genoprettes i verdenssituationen. Det skal også bemærkes, at mens den utrolige humanitære situation fortsætter, især i Rafah, har 18 store internationale hjælpeorganisationer udsendt en stærk advarsel om de alvorlige konsekvenser for folks liv i området. Tilsyneladende har den israelske regering udstedt et ultimatum til Hamas med en frist til den 10. marts til at frigive alle gidsler, ellers vil de indlede en fuld landoffensiv mod Rafah. Så vi er i tidsnød, for situationen

forværres for hver dag, der går.

I mellemtiden har høringerne ved Den Internationale Domstol i Haag været i gang siden mandag [19. februar]. Jeg tror, det vil fortsætte indtil mandag i næste uge. Dette er ikke den nylige sag fra Sydafrika, men det er et forslag fra FN's Generalforsamling fra 2022, som allerede angriber Israels besættelse af Palæstina, som de bekæmper som ulovlig. Der kunne man høre taler efter taler fra mange nationer fordømme, hvad de kaldte totalt ulovligt – jeg ved ikke, om ordet folkedrab blev brugt, for jeg havde ikke tid til at lytte til alle talerne. Men det er i søgelyset, og det var i forbindelse med den anden sag, som Sydafrika har anlagt.

Jeg vil især nævne, at den kinesiske repræsentant Ma Xinmin, som talte i Haag, og som er juridisk rådgiver for den kinesiske udenrigsminister, med rette sagde, at dette øjeblik er en lakmusprøve for hele menneskehedens samvittighed, og hvordan de vil reagere på denne forfærdelige situation i Gaza...Det er situationen i Gaza, som stadig er i fare for at eskalere til en regional krig, der kan blive en global krig.

Men måske lige så farlig – det er svært at måle – er situationen omkring Ukraine, fordi den ukrainske hær led et stort nederlag i Avdeyevka. De besluttede at trække sig tilbage, og det gjorde de, men de gjorde det alt for sent, så der var mange tab. Jeg tror, at 1.000 soldater blev dræbt, og yderligere omkring 1.000 blev taget til fange som krigsfanger. Så alle militæksperter så dette som et stort nederlag og endnu et tegn på, at den ukrainske hær ikke vinder og ikke har nogen chance for at vinde. Af en eller anden mærkelig grund afholder det dog ikke det vestlige establishment fra hysterisk at kræve flere og farligere våben sendt til Ukraine. Det er næsten uforståeligt, at de ikke tænker et sekund over konsekvenserne af en optrapning i denne situation.

Den tyske forbundsdag har netop afvist leveringen af Taurus-krydsermissiler til Ukraine med en formulering om at sende

langtrækkende våbensystemer, som med lidt snilde kan tolkes til at omfatte Taurus-missilerne, men ordet Taurus var ikke med i afstemningen. Afstemningen var 480-182 imod at inkludere Taurus. Men der er folk i oppositionen, der opfordrer til at sende dette våben, fordi man er nødt til at "bringe krigen til Ruslands territorium", og de taler, som om der ikke vil være nogen konsekvenser. De lader ikke til at indse, at enhver optrapning med den stærkeste atommagt på planeten – som Rusland er lige nu – risikerer at blive den absolutte snubletråd for en optrapning, som ingen kan kontrollere i sidste ende.

Det er interessant, at Chongyang Institute for Financial Studies ved Renmin University i Beijing netop har lavet en undersøgelse, der konkluderer, at på trods af 20.000 sanktioner fra Vestens side mod Rusland, er den russiske økonomi ikke ved at kollapse. Tværtimod vokser den. Og modtageren af billig energi fra Rusland er ikke længere Tyskland, som er ved at kollapse på en utrolig måde og i frit fald – bunden er ved at falde helt ud. Men nu er det selvfølgelig Kina og Indien og andre asiatiske lande, der nyder godt af det. Her er endnu et eksempel på, hvordan Vestens politik er skadelig for deres egne interesser, men de bliver ved med at gøre det, som om de har mistet evnen til at tænke. Det er klart, at jo mere deres narrativ kollapser, jo mere hysteriske bliver de og presser på for at få krig. Så det betyder, at vi virkelig er nødt til at mobilisere endnu hårdere, ikke kun for at besejre det, der foregår lige nu, men for at gøre det, der er vores unikke mission og vores evne, og det er at tilbyde løsninger på en ellers tilsyneladende uløselig konflikt.

Sidste gang så vi alle Oase-plan-videoen, som var et forsøg på at demonstrere, i det mindste i elementær form, hvordan min afdøde mand Lyndon LaRouches Oase-plan ville se ud. Nemlig at producere en enorm mængde ferskvand gennem et kanalsystem, der forbinder Middelhavet med Det Døde Hav og Det Røde Hav i denne

region, at producere en masse afsaltet ferskvand til landbrug, skovbrug, industri, infrastruktur og på denne måde i sidste ende omdanne hele Sydvestasien til et blomstrende knudepunkt mellem Asien, Europa og Afrika. Det er vores løsning, og vi er nødt til at få de mennesker, der kæmper for at redde Palæstina, til at acceptere ideen om, at vejen til et frit Palæstina går gennem Oase-planen. For man skal indføre en optimistisk løsning, hvor alle parter – Israel, palæstinenserne og alle naboerne – indser, at det er i deres bedste interesse at arbejde sammen om at opbygge hele regionen økonomisk og landbrugsmæssigt, – så skaber man en fremtid for alle.

Det samme gælder naturligvis for Ukraine, for kun hvis der findes en diplomatisk løsning nu, før det er for sent, kan genopbygningen af Ukraine i forbindelse med Den Eurasiske Landbro, Den Nye Silkevej og Bælte & Vej Initiativet rent faktisk blive gennemført. Under alle omstændigheder er vi nødt til at gå over til et nyt paradigme, hvor vi stopper den geopolitiske konfrontation og erstatter den med samarbejde mellem det såkaldte kollektive Vesten eller det globale Nord og landene i den Globale Majoritet. For kun når vi når frem til denne form for samarbejde, kan der findes en løsning på de forfærdelige kriser, vi befinder os i nu.

Jeg vil virkelig opfordre alle i demonstrationerne til at inkludere Oase-planen; det er vejen til et frit Palæstina. Vi må have en ende på voldscyklussen, som ellers truer med til sidst at sprænge hele menneskeheden i luften. I den forstand er jeg helt enig med den kinesiske juridiske rådgiver Ma Xinmin i, at dette er et øjeblik til at teste hele menneskehedens samvittighed. Vi må finde et positivt svar.

{Bemærkninger under diskussionen}

Jeg vil bare svare meget kort, at jeg er helt enig i, at manglen på empati er kilden til dette. Så jeg vil gerne byde professoren velkommen. Det var Schiller Instituttet, fordi

Friedrich Schiller – og instituttet er opkaldt efter ham netop af den grund – var den person, der talte mest dybtgående om, hvordan manglen på empati faktisk var det mest påtrængende behov i hans tid. Han sagde det som en kommentar til den franske revolution, der netop var slået fejl i form af den jakobinske terror. Han sagde, at et stort øjeblik havde fundet et lille folk, og derfor var der et absolut behov for at udvikle en metode til at gøre folk til bedre mennesker. Svaret, han fandt, var, at det skulle ske gennem æstetisk uddannelse, hvilket kun kunne ske gennem mødet med og studiet af klassisk musik. Hvis man ser på, hvordan Johann Sebastian Bach for eksempel behandler det samme emne med sine store messer og andre kompositioner, eller hvordan Beethoven også nærmer sig det med en masse kirkemusik, som hans store messe, men også hans generelle klassiske musik, kan man faktisk se, at det er mødet med disse ædle begreber og sublime begreber, der forvandler mennesker fra kun at have sanseopfattelse, der udspiller deres følelser, i modsætning til mennesker, der udvikler deres følelser til et niveau, hvor følelsen aldrig fortæller dig andet end, hvad fornuften befaler. Så spørgsmålet er, ja, der er religion, men religion skal kombineres med klassisk uddannelse. For jeg tror, at de to er rettet mod det samme spørgsmål om at frigøre det, der gør mennesket til Skaberens billede.

{Afsluttende bemærkninger}

Det har faktisk været en meget rig diskussion, så jeg ville være fristet til at svare på alle pointerne, men jeg vil gerne vælge nogle få ud. For det første mener jeg, at kampen mod – og dette er til dels et svar til [redigeret] – dødens købmænd bestemt bør omfatte dem, der bidrager til denne forfærdelige udvikling. En kategori er de virksomheder, der arbejder med kunstig intelligens i privat regi. Nogle af dem er i USA, og de udpeger mål i Gaza, som israelerne så bruger til at bombe. Jeg mener bestemt, at det er noget, der hjælper og tilskynder til dette forfærdelige folkemord. Jeg synes, det er meget

vigtigt, for som det er blevet nævnt, har krigsførelse bevæget sig ind på nye områder, hvor hele spørgsmålet om cyberkrigsførelse, der bliver mere og mere dominerende, skal tages i betragtning.

Men det mindsker ikke faren ved at bruge atomvåben, for der er faktisk folk, der taler om en begrænset atomkrig som en mulighed. Efter min mening, og efter mange eksperters mening, f.eks. folk fra Massachusetts Institute of Technology og andre steder, er det logikken i atomkrig, at når man først har brugt ét atomvåben, vil man bruge dem alle. Det vil være enden på civilisationen. I begyndelsen af denne diskussion havde vi en person på programmet adskillige gange, Steven Starr, som er en fremtrædende videnskabsmand fra USA. Han har lige sendt sin video ud igen, der viser, hvad en atomkrig ville gøre. Jeg vil foreslå, at vi lægger den ud, og måske kan du, Anastasia, sende den ud igen til alle deltagerne og lægge den på steder, hvor folk kan få adgang til den. Jeg kan kun tale om Europa og Tyskland – selvfølgelig er der folk andre steder – men de taler om at bruge disse våben, som om det var en picnic; som om det var et stykke kage. Jeg tror, at problemet er, og jeg tror, at nogen nævnte det tidligere, at vi har at gøre med psykopater; mennesker, der seriøst taler om masseødelæggelsesvåben, der kan eliminere og i sidste ende udslette den menneskelige race. De hører hjemme på et galehus; måske er det ikke den mest hensigtsmæssige måde at udtrykke det på, men det er det, det handler om. De bør spærres inde, fordi de ikke er rationelle.

Jeg synes, at faren for atomkrig skal gøres meget mere kendt, for generationen fra Anden Verdenskrig vidste, hvad krig var. Min generation, som havde den fordel at have forældre og bedsteforældre, der talte om Anden Verdenskrig, vi har stadig en følelse af det, i det mindste i Tyskland. Men jeg tror, at mange af de generationer, der kommer op efter det, ikke har nogen forbindelse; de kender kun videospil, hvor man, når man er færdig med et spil, starter et nyt, og det hele er, som om

intet er sket. Så jeg vil opfordre denne koalition til virkelig at sikre, at alle ved, hvad konsekvenserne af en atomkrig er, nemlig atomvinter og enden på livet på planeten; det er det hele. Hvis man ikke starter med det, vil man altid komme til den forkerte konklusion i kampen for fred.

For det andet vil jeg virkelig gerne gentage dette spørgsmål – og jeg tror, Dennis allerede har nævnt det – at det modsatte af ødelæggelse er kærlighed. Hvad kan man gøre mere kærligt end at skabe betingelserne for, at hvert eneste menneske på planeten kan udfolde sit livspotentiale? Enhver baby, der bliver født, ethvert barn, der vokser op, som har adgang til uddannelse, som har adgang til tilstrækkelig mad, som har adgang til sundhedspleje, som har adgang til alle disse ting, kan blive et fuldt udviklet menneske. Hvis du er sulten, hvis du bare prøver at finde dit næste måltid, bliver du nægtet menneskelighed. Så fattigdom og alle disse ting er den største krænkelse af menneskerettighederne, man kan forestille sig.

Så jeg tror, at Oase-planen er nøglen. Jeg kan ikke komme i tanke om noget bedre, og den person, der stillede spørgsmålet, hvad kan vi gøre for at stoppe folkemordet. Det er klart, at hvis der var en nem måde at gøre det på, ville den allerede være blevet anvendt, når man tænker på magthaverne og konstellationen af kræfter. Så jeg kan kun forestille mig, at hvis alle mennesker rundt om i verden – de humanitære hjælpeorganisationer, de studerende, der demonstrerer, de mennesker, der er i forskellige grader af bevægelse – hvis de alle virkelig begyndte at kæmpe for Oase-planen som en vej ud af denne krise, ville der være et kor af stemmer, der forstår, at den eneste måde at befri Palæstina på er, hvis der er en bølge af krav om at gennemføre Oase-planen. Hvis dette kor bliver så højt, at landene i regionen – Saudi-Arabien, Golfstaterne, de umiddelbare naboer som Irak, Iran, Syrien, Tyrkiet, og så i et større område, Indien, Iran, Kina, Rusland, og til sidst europæerne. For hvis vi ikke løser disse to fundamentalt eksploderende kriser – Gaza og Ukraine – kan

det ikke bare eksplodere i Tredje Verdenskrig, men hvis disse ting kollapser, vil vi få millioner af flygtninge. Hvis Ukraine kollapser uden en diplomatisk tilgang og en idé om økonomisk genopbygning, vil det kaste hele verden ud i kaos på en måde, som aldrig er set før.

Så den eneste måde, jeg kan komme i tanke om – og hvis folk har bedre ideer, så kom endelig frem – den eneste måde, jeg kan komme i tanke om at afslutte denne elendighed på, er at hæve hele diskussionen til et højere niveau, hvor folk begynder at tænke seriøst over løsninger, over hvordan man får en økonomi til at fungere. Palæstinenserne havde, tror jeg, 800 kalorier om dagen; det var omtrent koncentrationslejr niveau. Nu er det sandsynligvis meget mindre. Så hvad gør man? Man er nødt til at opbygge et landbrug. Hvordan får man landbrug? Man er nødt til at have ferskvand; hele denne region er en ørken. Så ideen er at skabe nyt ferskvand gennem dette kanalsystem, af-saltning, og så har man vand til rådighed til landbrug, skove. Man kan bygge nye byer, man kan bygge infrastruktur. Man er nødt til at have en vision om, at Sydvestasien skal se lige så udviklet ud, som Tyskland gjorde, da det stadig fungerede, hvilket var i 1970'erne og 1980'erne. De havde en udviklet infrastruktur, integrerede jernbaner, vandveje, motorveje som et miljø for industrialisering. De havde et højt udviklet landbrug og et højt udviklet skovbrug. Det burde være tilfældet for alle lande i regionen.

Hvorfor skulle Afghanistan og Irak og Syrien og Yemen ikke være lige så udviklede som Tyskland? Det er der ingen god grund til. Det kan lade sig gøre, og jeg tror, vi har brug for en gnist af inspiration fra en vision om, hvordan denne region kunne se ud. Det vil give håb til unge mennesker i Israel, i Palæstina, i Syrien, i Irak og i Afghanistan. Når man først har den vision om at gøre regionen beboelig for alle, kan den genoptage forbindelsen til sin store tradition, som den havde. Bagdad var engang den mest udviklede by i verden. Der var Afghanistan, som var de tusind byers land i den baktrisk-

græske periode. Der var Syrien, som var en del af Silkevejen, eller Samarkand i Centralasien: Det var alle perler af højtudviklede byer. Hvis vi kombinerer denne store tradition fra fortiden med en vision for fremtiden, og hvis det bliver motivationen for alle de involverede mennesker, tror jeg, vi kan afslutte dette og bringe det til en meget smukkere epoke i regionens og verdens historie.